

2 Οκτωβρίου 2021

Ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν ἀγάπη (Λουκ.6, 31-36) (Anthony Bloom Metropolitan of Sourozh (1914- 2003))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ἄγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

23 Νοεμβρίου 1969

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πολλές φορές ὁ Χριστὸς μᾶς μιλάει στὸ Εὐαγγέλιο Του γιὰ τὴν νέα ἐντολὴ πού μᾶς ἔδωσε. Τί καινούργιο ὑπάρχει σὲ τούτη τὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης; Εἶναι ἡ ἀγνότητα καὶ ἡ σπουδαιότητα της. Δὲν εἶναι καινούργιο ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν ὁ ἕνας τὸν

άλλον· οί άνθρωποι πάντοτε αγαποῦσαν κάποιους άλλους ανθρώπους. Αυτό πού εἶναι καινούργιο σ' αὐτή τήν ἐντολή εἶναι ν' ἀποκτήσουμε μιὰ καρδιά με τὸν Οὐράνιο Πατέρα μας, νὰ συμμετέχουμε στὴν ἀγάπη Του. Αυτό σημαίνει νὰ ἀγαπᾶμε με τὸν ἴδιο τρόπο πού ἀγαπᾷ κι' Ἐκεῖνος, - πού δὲν ξεχωρίζει τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό, πού δὲν ξεχωρίζει ἐκείνους πού εἶναι εὐγνώμονες καὶ ἐκείνους πού εἶναι ἀχάριστοι, νὰ μὴν ἀναφέρω ἐκείνους πού ἴσως γοητεύουν κάποιον. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπέραντη καὶ βαθιὰ καὶ ἀγκαλιάζει τὰ πάντα· αὐτὸ πού διαφέρει σ' αὐτή τήν ἀγάπη εἶναι μιὰ ἐσωτερικὴ ποιότητα : ὁ Θεός μπορεῖ νὰ χαίρεται καὶ μπορεῖ νὰ πληρώσει τὸ τίμημα τῆς ἀγάπης Του ἐπάνω στὸν Σταυρό.

Καὶ καλούμαστε νὰ κάνουμε τὸ ἴδιο· καλούμαστε νὰ ἀγαπᾶμε χωρὶς διακρίση - οί άνθρωποι πού δὲν ζοῦν σύμφωνα με τὸ Εὐαγγέλιο θὰ ἔλεγαν ὅτι φερόμαστε ἀδιάκριτα, ἀνόητα, τρελά - καλούμαστε νὰ ἀγαπήσουμε ὀλόψυχα ἐκείνους πού ἔχουν δίκιο καὶ ἐκείνους πού ἔχουν ἄδικο. Ἡ διαφορὰ ἔγκειται στὸ γεγονὸς ὅτι ἴσως χαιρόμαστε με τοὺς πρώτους καὶ πληγώνεται ἡ καρδιά μας με τοὺς δεύτερους, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη μας δὲν πρέπει νὰ παραπαίει. Ὅλοι γνωρίζουμε πὼς μποροῦμε νὰ ἀγαπᾶμε λίγο αὐτοὺς πού ἀγαπᾶμε φυσικά, καὶ ἀναρωτιόμαστε πὼς μποροῦμε ἀπὸ τὴν μικρὴ ἀγάπη πού ἔχουμε πρὸς τοὺς λίγους, νὰ καλλιεργήσουμε μιὰ ἀγάπη μεγαλύτερη, καὶ ἀγαπώντας ἐκείνους πού εἶναι ἀξιαγάπητοι, νὰ ξεκινήσουμε νὰ ἀγαπᾶμε ἐκείνους πού δὲν εἶναι.

Τὸ πρῶτο βῆμα πού πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ἀγαπήσουμε ἐκείνους πού ἀγαπᾶμε αὐθόρμητα μ' ἓνα καινούργιο τρόπο: νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε πάντα, καὶ ὄχι μόνο τὶς στιγμὲς πού μᾶς εἶναι εὐκόλο, νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε δίχως νὰ περιμένουμε τίποτα ἄλλο παρὰ τὴν χαρὰ νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε καὶ νὰ δεχόμαστε τὴν κάθε ἀγάπη σὲ ἀπάντηση τῆς δικῆς μας ἀγάπης σὰν ἓνα δῶρο τέλειο, ἅγιο, πού εἶναι ἓνα θαῦμα, ἀλλὰ πού δὲν εἶναι ἀνταμοιβή, δὲν εἶναι κάτι στὸ ὁποῖο ἔχουμε δικαίωμα, ἀλλὰ κάτι πού μᾶς ἔχει δοθεῖ ἐλεύθερα, τέλεια, κάτι πού γεμίζει τὴν καρδιά μας με θαυμασμὸ καὶ εὐγνωμοσύνη.

Πρέπει νὰ μάθουμε ν' ἀγαπᾶμε χωρὶς νὰ περιμένουμε ἀνταμοιβή, ἀπλῶς νὰ χαιρόμαστε τὸ θαῦμα τῆς ἀγάπης πού θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ χαιρόμαστε ὅταν συμβαίνει κάτι με τὸ ὁποῖο μποροῦμε νὰ χαροῦμε καὶ νὰ χαιρόμαστε ξανὰ ὅταν ἐκεῖνοι πού ἀγαπᾶμε θὰ ἔχουν χάσει τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας, πού θὰ τοὺς ἔχει τουλάχιστον ἀπομείνει, τουλάχιστον κάτι πού ποτὲ δὲν θὰ τοὺς τὸ στερήσουμε.

Καὶ πρέπει νὰ μάθουμε ν' ἀγαπᾶμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον σύμφωνα με τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου: ὄχι ἀπλῶς νὰ κάνουμε τὸ καλὸ σὲ κάποιους ανθρώπους, ἀλλὰ νὰ σκεφτόμαστε ποιὸ εἶναι ἀληθινὰ καλὸ γιὰ ἓνα πρόσωπο. Δὲν μιλάω γιὰ τὸν σκληρὸ τρόπο πού συνεχῶς ὀρίζουμε στοὺς άλλους αὐτὸ πού θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἡ εὐτυχία

τους και τὸ καλὸ τους, καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο πιέζουμε, ἢ ποὺ προσπαθοῦμε νὰ πιέσουμε προκειμένου νὰ εἶναι εὐτυχισμένοι μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἐμεῖς θέλουμε νὰ εἶναι. Ὅχι· σκέφτομαι κάποιον ἄλλο τρόπο προσεκτικῆς ἀναζήτησης γιὰ τὸ καλὸ τους: ποτὲ νὰ μὴν στηρίζουμε τὴν ἀδυναμία τους ἀφήνοντας τὰ πράγματα νὰ ἐξελισσονται ὡς ἔχουν, ποτὲ νὰ μὴν κλείνουμε τὰ μάτια μας σὲ ὅ,τι εἶναι γι' αὐτοὺς καταστροφικὸ, νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια μὲ ἔλεος, νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε ἔτσι ὥστε νὰ οἰκοδομοῦνται καὶ ὄχι νὰ καταστρέφονται.

Ἄν ξεκινήσουμε νὰ ἀγαπᾶμε καλύτερα ἐκείνους ποὺ ἀγαπᾶμε ἀυθόρμητα καὶ φυσικά, ἡ καρδιὰ μας θὰ γίνῃ πιὸ καθαρὴ, πιὸ ἀγνή καὶ πιὸ μεγάλη, καὶ θὰ μάθουμε νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἀνθρώπους, ἴσως μονάχα ἓνα πρόσωπο, καὶ μετὰ ἓνα ἄλλο, καὶ ξανὰ ἓνα ἄλλο, μὲ μεγαλύτερο τίμημα, μὲ μεγαλύτερη ἀγνότητα, μὲ λιγότερο ἐγωϊσμό, μὲ μιὰ μακρόθυμη καρδιά.

Ἄς ξεκινήσουμε ἀπὸ αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν ἀγάπη ἐκείνη ποὺ μᾶς καλεῖ νὰ ἀποκτήσουμε καὶ νὰ μοιραστοῦμε, μιὰ ἀγάπη ποὺ εἶναι προσφορὰ τοῦ ἑαυτοῦ μας, ποὺ εἶναι φῶς, χαρά, πίστη, ποὺ εἶναι τὸ ξεκίνημα τῆς αἰωνιότητος ἐδῶ καὶ τώρα. Ἀμήν.

[Ἀπόδοση κειμένου: www.agiazoni.gr](http://www.agiazoni.gr)

Πηγή: [agiazoni.gr](http://www.agiazoni.gr)